

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 116. Vnus autem quidam de circumstantibus educens gladium percuſit.
v. 47.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

nes & lycanthropos. Quid vero tunc animi fuisse putabimus Christo vel homo se gerenti? nescio dicere, cogito multa etiam hoc quod cum tantum modi tenendi te, isti omnium pessimum elegerint.

MI Iesu, cupio te tenere, & perpetuo quidem, sed amore captiuum non ad malum tibi inferendum, contumelias, iniurias, mortem, sed honorem, & gloriam & vitam, quousmodi, quavis virtute, & gratia; neam igitur te nec dimittat a te; teneam te sic, ut nunquam abeas a me per amissionem gratiae tuae, vel si non tenuero ego te, ecce oro tenero me, cupio tuus esse captivus perpetuus; quia bonum est mihi semper tecum esse.

S. 116. Unus autem quidam de circumstantibus educens gladium percussit. v. 47.

Euangelista hic describit quid contingit in comprehendo & tenendo Christo, in illa furia militari, & insinuat fuisse aliquam resistentiam, nos per Christum ipsummet sed per unum quendam, quem ob causas certas non habuit nominare. credo, ne laederet honorem eius, eo quod educens gladium percussiter: nam mens Christi non erat neque mandatum, ut educeret gladius, contra aduenientes hostes, & cum captiuantes, multo minus ut quis percuteretur gladio: cum maxime ipse sponte obtuam iuerit hosti, & ultra se tradiderit in manus peccatorum, pro salute mundi; & ipse percussiens iam esset Ecclesiasticus & Sacerdos creatus, ideo que nota aliqua videbatur, quam vocant defectum lenitatis. Sed & presumptuolum erat quod Sacerdos & talis & solus quidem contra tot armatos, & sine Dominim mandato percuteret. Hinc discimus nunquam nisi bonum de proximo vel iubendum vel dicendum: etsi narrare historiam contingit, in qua vix omnia possit malum factum, id narretur sine nominis mentione, maxime si persona Ecclesiastica, in dignitate constituta, ne inferioribus detur ratio occasio, & ansa vel destructionis vel malae opinionis.

Domine, considerans tantam cautelam in tuo S. Euangelista, expausco super mundi cursu, & hominum loquendi more. Vix incipimus loqui & statim aliquis de proximis, vel multi simul eribrantur. Iam Magistratus, iam principes, iam clerici, iam religiosi, modo iste, modo ille sunt tales & tales sunt. Hi sunt auari, isti sunt sordidi, isti arrogantes, isti voluptuarii. Summa omnes excepto uno eo qui loquitur sunt peccatores, iste bonus, iste sanctus est, iste prudens est, scilicet Deus meus: quale est hoc linguarum diluvium! contra hoc vix Arca aliqua Noetica datur ad effugium.